

Annie Lööf: Jultal 2012

Talare

Annie Lööf
Partiledare

Datum

4 december 2012

Plats

Sänt i SVT

Sega tomteskum, apelsindoft, varm glögg, kalla fingrar och en lugn helg hemma med familjen i Maramö, det är jul för mig. Det ger mig trygghet och det ger mig ny energi men framförallt får det mig att känna tacksamhet. Jag är så tacksam över de små sakerna, som att jag även i år kommer att få se tjuren Ferdinand utöva ickevåldsprinciper på TV. Eller de lite större sakerna som att människor runtomkring mig mår bra. Julen – ja den får mig också att känna tacksamhet över att vi har det ganska bra i Sverige. Nästan alla äter sig mätta. En del – ja de äter för mycket. Nästan alla har ett tak över huvudet och de flesta har ett jobb att gå till. Men låt oss inte glömma bort de där små orden, nästan eller flesta. Nästan alla har mat i magen och tak över huvudet. De flesta har ett jobb att gå till. Så länge vi har ett samhälle där människor lämnas utifrån, ja då tänker inte jag nöja mig. Samhället får inte bli en fet katt. Vi får aldrig luta oss tillbaka, klappa oss själva på axeln och tro att vi är färdiga.

Jag blev politiker därför att jag tror på att samhället kan förändras, därför att jag vill lösa de problem som jag och människor runtomkring mig möter varje dag. Jag vägrar att sitta på fotbollsläktaren och gasta åt dem på fotbollsplanen. Jag ville spela själv. För många har det nog varit provocerande, en ung tjej och rödhårig dessutom. Jag blev näringsminister och partiledare när jag var 28 år. Så kan man ju inte göra fick jag höra. Det var tydligen lika tabu som att sätta upp adventsljusstaken en vecka för tidigt, att äta julbord när Kalle Anka börjar eller att börja på andra lagret på Aladdinasken i förtid – fel helt enkelt.

Nu tillhör jag ju dem som gärna utmanar Jante ordentligt och jag väljer därför att kavla upp armarna och börja jobba. Sverige är nämligen långt ifrån perfekt. Jag och Centerpartiet tänker jobba hårt för att göra det samhället bättre, ung och rödhårig till trots. Låt mig ta ett exempel. 2009 var Alexandra tjugo år. Hon var arbetslös. Hon var villig att ta vilket jobb som helst. Tillsammans med en kompis dekorerade hon ett helt parkeringshus med en jättelik kontaktannons. Häromåret ställde sig Linus på Lunds centralstation med ett stort plakat med en

jobbsökeannons. Han ville ha ett jobb, lön, arbetskompisar och en entrébiljett till vuxenvärlden. Linus och Alexandra, ja de tog också från andra lagret på Aladdinasken. De gjorde något som varken förväntades eller var helt accepterat. Problemet är att de inte ska behöva ha det såhär. Att människor inte har ett jobb att gå till, ja det är ett misslyckande. Att unga människor inte har ett jobb, ja det är en katastrof. Att inte ha pengar, det innebär en otrygghet. Och precis när livet ska ta fart så sätts det på paus. I värsta fall innebär det att en ung människa börjar sitt vuxenliv med att inte känna sig behövd.

Centerpartiet har i höst intervjuat ungefär 2000 ungdomar om deras syn på jobb och framtidstro. De visar bland annat att var femte arbetssökande studerar därför att de inte hittar ett jobb. Varannan ansökan från unga arbetssökande besvaras inte ens. Inte ens ett nej tack. Därför kanske det inte är så konstigt att var tredje känner någon som helt, helt har gett upp hoppet om att hitta ett jobb, fastän de skulle vilja ha ett. I tjugo år har arbetslöshet bland unga varit mycket hög i Sverige. Man brukar säga att unga stoppas av en tröskel, ett hinder som är i vägen när de ska ta sitt första kliv in på arbetsmarknaden. Jag och många med mig, vi har säkert vaknat tidigt en mörk morgon i november, släpat oss upp för dagens första kopp kaffe och samtidigt slagit stortån med full kraft in i tröskeln till köket. Det gör ont kan jag tala om. Och det gör ont för unga människor att börja ett vuxenliv med att inte få plats, att vara beroende av andra för att få livet att gå ihop. Mest ont gör det för de som aldrig kommer över den där tröskeln. Av de arbetslösa ungdomar som vi har intervjuat tyckte varannan att politiker genom tiderna har gjort alldeles för lite. Och handen på hjärtat, det är svårt att hävda att de har fel. Men det går att rätta till. Det går att skapa en arbetsmarknad där det är lättare att hitta ett jobb om man skulle förlora det man har. Det är fullt möjligt att få in en fot på arbetsmarknaden under tiden man pluggar. Det går också att göra mycket som ökar företagets förmåga att växa och anställa. Jag tror att tre saker är särskilt viktiga för att lösa problemen. Vi behöver ha introduktionslöner, så att det blir mer attraktivt att anställa unga, som kanske inte alltid har så mycket erfarenhet. Vi behöver ha förändrade regler på arbetsmarknaden, både trygghet och flexibilitet behövs. Ingen ska falla mellan stolarna i A-kassan. Men samtidigt måste turordningsreglerna bli mer flexibla. Det handlar om att premiera kompetens före antalet anställningsår. Om att det inte är rättvist, att den som precis har fått ett jobb också är den som först går, alldeles oavsett vad man kan eller vilken utbildning man har. Sist men inte minst skulle jag vilja ha en jobbpeng. En summa pengar som knyts till varje person som söker jobb. Den arbetsförmedling som fixar jobbet får pengan,

oavsett om arbetsförmedlingen är ett privat företag eller den vanliga arbetsförmedlingen. Det viktiga för mig och Centerpartiet är inte vem som förmedlar jobbet, utan att det blir mer pang för pengarna. Att vi ser resultat och att fler unga får jobb att gå till.

189 000 unga saknar jobb. Det problemet kommer inte lösa sig på ett magiskt sätt, alldeles själv. Det krävs att vi vågar ta politiska beslut för att förändra arbetsmarknaden så att fler får plats. Introduktionslöner, nya regler på arbetsmarknaden och en jobbpeng är tre av mina och Centerpartiets förslag.

Kalle Anka och hans vänner, ja det har visats på svensk television varje jul sedan 1960. De barn som premiärtittade då kommer snart att gå i pension. Vad det säger om svenskarnas förändringsbenägenhet, ja det låter jag stå osagt. Men vare sig vi vill det eller inte så förändras samhället i övrigt. Jag vill jobba för ett samhälle som är långsiktigt hållbart, då krävs det att även unga får plats. Och jag vägrar verkligen att vänja mig vid något annat.

Jag ser fram emot det nya året och det finns en hel del kvar att göra. Och innan dess så ser jag fram emot ett lugnt julfirande och förhoppningsvis en massa snö. Jag skulle vilja avsluta med att tacka er för att ni har lyssnat och önska er allihopa, en riktigt, riktigt god jul.

Taggar

2010-tal, 2012, Centerpartiet, Jultal, Kvinna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/annie-loof-jultal-2012>